

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 8. Ljubljana, dne 1. avgusta 1908. XVI. tečaj.

Vrh planin.

Tja k pastircu v gore solnčne
srce si želi —
Na planine v nežnem cvetju
srce koprni.

Najprej ptica v mračnem gozdu
tam zagostoli,
najprej solnčni žar pastirju
sine tam v oči.

Prvi traki zarje zlate
opleto obraz,
prvi pošlje v dol pastirec
v jutru zvonki glas.

Vsa okolica njegova
je kot zemski raj,
vsako pomlad se zbudi mu
še srečnejši maj.

Mokriški.

Noč.

V vasi dremlje noč,
z neba luna sije
in po strehah koč
žarke blede lije.

In iz dalje sen
v kočice prispeje,
pokoj zaželjen
v srca bedna seje.

Vetra hladni dih
nad vasico plava,
vroči srčni vzdih
s srcem sladko spava...

Sokolov.

